

UCHWAŁA Nr XLIX/346/93
RADY MIEJSKIEJ W KATOWICACH
z dnia 29 marca 1993 r.

w sprawie: stanowiska Rady Miejskiej w Katowicach dotyczącego
warunków życia mieszkańców miasta Katowic.

Na podstawie art.6 i art.18 ust.1 ustawy z dnia 8 marca
1990 r. o samorządzie terytorialnym /Dz.U.Nr 16, poz.95 z późn.zm./

RADA MIEJSKA W KATOWICACH

u c h w a ł a :

1. Zatwierdzić treść listu do najwyższych władz Rzeczypospolitej
Polskiej, jako stanowisko Rady Miejskiej w Katowicach w sprawie
warunków życia mieszkańców miasta Katowic.
Powyższy list stanowi załącznik do uchwały.
2. Tekst traktować, jako formułę "listu otwartego", umożliwiając
podpisanie go wszystkim zainteresowanym mieszkańcom Katowic.
3. Wykonanie uchwały powierzyć Przewodniczącemu Rady Miejskiej.
4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący
Rady Miejskiej w Katowicach

doc.dr inż. Zdzisław Jaskóła

Załącznik

do uchwały Nr XLIX/346/93
Rady Miejskiej w Katowicach
z dnia 29 marca 1993 r.

LIST OTWARTY

do Pana Prezydenta
Rzeczypospolitej Polskiej
LECHA WAŁĘSY

i

Pani Premier
Rządu Rzeczypospolitej Polskiej
HANNY SUCHOCKIEJ

My niżej podpisani radni - mieszkańcy Katowic, wnosimy do Pana Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej i Pani Premier Rządu Rzeczypospolitej Polskiej pod rozwagę istniejącą sytuację w naszym mieście i całym regionie.

Od dawna trwa tu łamanie prawa człowieka do godziwego bytowania określonego art.12 Międzynarodowego Paktu Praw Gospodarczych, Społecznych i Kulturalnych /Dz.U. Nr 38, poz.169 z 1977 r. str.35/, który to dokument Polska podpisała w 1977 r. w brzmieniu przytoczonym w załączniku do niniejszego pisma.

Trwające przez ostatnie dziesięciolecie wyniszczenie naszego regionu upoważnia nas do złożenia na ręce Pana Prezydenta i Pani Premier protestu przeciw tak bezwzględnemu wyzyskowi tutejszej społeczności, który zniweczył całkowicie nasze nadzieje na ukrócenie tego procederu w III Rzeczypospolitej.

W obowiązującym obecnie systemie finansów państwowych potraktowano Katowice na równi z innymi miastami polskimi, pozostawiając nam niepełne 5 % z całego wypracowanego przez nasze miasto dochodu.

Nie uwzględniono przy tym, że nasze miasto ma zupełnie zniszczoną na skutek eksploatacji górniczej sieć wodno-kanalizacyjną, a do tego na jego obrzeżu płoną hałdy. Centrum miasta zalewane jest ściekami, a ponoszone z tytułu usuwania awarii sieci wodno-kanalizacyjnej koszty obciążają budżet miasta ponad jego możliwości.

W efekcie tego, władze miasta nie są w stanie wywiązać się ze swoich ustawowych zobowiązań wobec mieszkańców, narażając ich w dalszym ciągu na niebezpieczeństwo utraty zdrowia, a nawet życia. Dowodem tego są wielokrotnie zgłaszane do wiadomości najwyższych władz wyniki badań zatrucia gleby, wody i powietrza, a w związku z tym także produkowanej tu żywności.

Wystarczy przejrzeć raport o stanie zdrowia ludności województwa Katowickiego, ażeby uzmysłwić sobie przyczynę zaistniałych, niebezpiecznych zmian kodu genetycznego mieszkańców naszego regionu. Tu roczne dziecko otrzymuje w codziennej dawce pożywienia połowę dawki kadmu i niemal całą dawkę ołowiu, które nasze normy pozwalają przyswoić dorosłemu człowiekowi w ciągu tygodnia. Powietrze, którym oddychamy obciążone jest nie tylko składnikami gazowymi, wśród których opisano kilkaset związków rakotwórczych, ale i pyłem zawierającym naturalne radio-izotopy. Ich stężenie na terenie GOP-u jest kilkadziesiąt razy większe w porównaniu do innych regionów kraju. Zanieczyszczenie powietrza ołowiem w naszym mieście jest między innymi dlatego tak duże, że przez centrum Katowic przejeżdża dziennie 200.000 pojazdów napędzanych benzyną ołowiową, a na budowę tras komunikacyjnych, które wyprowadziłyby ruch kołowy poza śródmieście wciąż brak pieniędzy. Projekty tych tras od dawna zalegają półki archiwalne. Narastające zagrożenie zdrowia i życia wywołuje głębokie poczucie krzywdy i podtrzymuje w świadomości tutejszej ludności przeświadczenie, że jesteśmy tylko skazaną na doszczętny wyzysk kolonią RP.

Zdajemy sobie sprawę, że nie da się w krótkim czasie odrobić tragicznych zaniedbań, kumulujących się przez dziesięciolecia, ale nie możemy milczeć, gdy nasze miasto i cały region stają się terenem narastającej katastrofy, naruszającej podstawy egzystencji przyszłych pokoleń.

Naszym protestem chcemy Panu Prezydentowi i Pani Premier przybliżyć zaistniałą sytuację, ponieważ dalszy prawnie usankcjonowany drenaż tego dogorywającego regionu może doprowadzić do nieobliczalnych skutków.

Często przytaczane powiedzenie , że Śląsk to Polska, a Polska to Śląsk - nie może w imię dobra całej Polski stanowić tylko frazesu. Katastrofa Śląska może stać się katastrofą Polski.

Nasi posłowie w tej sprawie nie znaleźli jak dotąd posłuchu u najwyższych władz Rzeczypospolitej Polskiej.

Województwo katowickie stanowi jedynie 2,1 % obszaru całej Polski, a wypracowuje 14,5 % dochodu spływającego do budżetu centralnego. Przed wojną, 40 % z tego, co tu wypracowano, pozostawało na tej ziemi, ażeby mogła ona pomnażać bogactwo całej Polski.

Dziś pozostawiono nam jedynie żebraczą zapomogę.

Domagamy się przywrócenia tej ziemi praw do godziwego istnienia i pozostawienia części wypracowanego tu dochodu w stopniu podobnym do lat trzydziestych naszego stulecia.

Prosimy Pana Prezydenta i Panią Premier o rozważenie sytuacji województwa katowickiego w aspekcie praw, do których przestrzegania Polska się nie tylko zobowiązała wobec gremiów międzynarodowych, ale także co do których jest zobowiązana w imię zachowania swojej państwowości.

Międzynarodowy Pakt Praw Gospodarczych, Społecznych
i Kulturalnych

/Dz.U.nr 38 poz.169 z 1977r.

Artykuł 12

1. Państwa Strony niniejszego Paktu uznają prawo każdego do korzystania z najwyższego osiągalnego poziomu ochrony zdrowia fizycznego i psychicznego.
2. Kroki, jakie Państwa Strony niniejszego Paktu powinny podjąć dla osiągnięcia pełnego wykonania tego prawa, będą obejmowały środki konieczne do:
 - a/ zapewnienia zmniejszenia wskaźnika martwych urodzeń i śmiertelności niemowląt oraz do zapewnienia zdrowego rozwoju dziecka;
 - b/ poprawy higieny środowiska i higieny przemysłowej we wszystkich aspektach;
 - c/ zapobiegania chorobom epidemicznym, endemicznym, zawodowym i innym oraz ich leczenia i zwalczania;
 - d/ stworzenia warunków, które zapewniłyby wszystkim pomoc i opiekę lekarską na wypadek choroby.
